

Література

1. Ткаченко Л. Синергетичний підхід до розвитку особистості: *modus vivendi* / Л. Ткаченко // Гілея: науковий вісник. Збірник наукових праць – 2013. – Випуск 73. – С. 194–196.
2. Удод О. Інновації в освіті – основа модернізації галузі в сучасних умовах [Електронний ресурс] / О. Удод // Інноватика в сучасній освіті. Сьомий міжнародний форум – Режим доступу: <http://innovosvita.com.ua/index.php/uk/results/catalogue/24>
3. Химинець В. В. Інноваційна освітня діяльність / В. В. Химинець. – Ужгород: Інформаційно-видавничий центр ЗІППО, 2007. – 364 с.

УДК 340:378.001.895 (043.2)

Миронець О. М., старший викладач,
Багіров І. Б., студент,
Юридичний інститут,
Національний авіаційний університет, м. Київ

ЗАСТОСУВАННЯ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ У ЮРИДИЧНІЙ ОСВІТІ

Модернізація вищої юридичної освіти у наш час є актуальним питанням, вирішення якого пов'язане з застосування інноваційних методик викладання правових дисциплін. Нове інформаційне середовище, за якого все більшого поширення та використання набувають електронні бази даних та електронні бібліотеки з можливістю віддаленого доступу, спонукало до розвитку дистанційної освіти.

На думку Іванова С. М. та Прилипко С. М., слід диференціювати поняття «дистанційна освіта» і «дистанційне навчання». Очевидно, що дистанційна освіта – це нова форма організації навчання, яка займає проміжне становище між стаціонарною і заочною формами, а дистанційне навчання – це новий метод дидактики [1].

Режим дистанційної освіти відкриває широкі можливості для особи, яка бажає отримати вищу освіту в тій чи іншій галузі, проте зважаючи на ряд зовнішніх факторів, наприклад: віддаленість місця проживання від місцезнаходження вищого навчального закладу, постійна зайнятість на робочому місці за відсутності можливості відриву від виробництва і т. і., не може навчатися традиційним способом. Ми вважаємо, що юридична освіта належить до такої сфери наукових знань, яку можна одержати в режимі дистанційної освіти.

У дистанційному режимі може бути надано вищу юридичну освіту, здійснено перепідготовку юридичних кадрів та підвищення кваліфікації юристів. Гнучкість дистанційної освіти як методу навчання багато в чому зумовлена тим, що слухач може обирати найбільш зручний для нього режим навчання (закінчити навчання не за один, а за два роки; інтенсивно навчатися в

один період і знизити активність в іншій). Загальний же строк навчання, необхідний для повного засвоєння курсу, що пропонується, залежить від обсягу та характеру навчального курсу. Щодо строків навчання діапазон послуг у режимі дистанційної юридичної освіти може бути досить широким – від 2 – місяців до 5 – 6 років. Так, для одержання кваліфікації (ступеня) «бакалавр», «юрист-спеціаліст» або «магістр» необхідна досить тривала підготовка слухача, а курс підвищення кваліфікації, насамперед нотаріусів потребує значно меншого часу. Якщо строк навчання юристів (передусім студентів юридичних вузів) досить великий (3–5 років), то він має поділятися на окремі навчальні модулі (курси, блоки) навчальної програми [1].

На нашу думку, варто погодитися з позицією Іванова С. М., Прилипко С. М., Стефанчук Р. О., які до позитивних аспектів юридичної дистанційної освіти відносять такі можливості, як-от:

- здобуття освіти особами, які за тих чи інших обставин не в змозі отримати її іншим способом;
- здобуття освіти без відриву від виробництва, місця проживання, а також здобуття одночасно декількох освіт у різних навчальних закладах;
- здобуття освіти в зручний для студента час, у зручному місці та зручному темпі навчання;
- формування з набору незалежних навчальних курсів (модулів) оптимального індивідуального або групового плану навчання;
- одночасне спілкування студентів із викладачами та між собою незалежно від місця їх перебування та часу входження в інформаційну та телекомунікаційну мережу;
- зменшення витрат на проведення навчання (немає витрат на оренду приміщень, на дорогу до місця навчання як у викладачів, так і студентів тощо);
- навчання великої кількості людей водночас;
- підвищення якості освіти за рахунок використання сучасних засобів, великих електронних бібліотек тощо;
- створення єдиного освітнього простору;
- використання телекомунікаційних технологій в освітньому процесі тощо.

У свою чергу до негативних аспектів юридичної дистанційної віднесено:

- фактичну відсутність вітчизняних розробок кваліфікованих засобів навчально-методичного забезпечення (електронних підручників та книг, тестів та віртуальних тренажерів тощо) зі спеціальності «правознавство»;
- низький рівень комп'ютеризації навчальних закладів;
- відсутність досконалої нормативної бази існування і розвитку дистанційної освіти та державно визнаних концептуальних розробок, що нівелює її загальнодержавне значення і зводить його до корпоративних інтересів окремих груп осіб, які інколи можуть бути і не зовсім компетентними в цій галузі, та ін. [1; 2, с. 81-82].

Вирішуючи питання модернізації вищої освіти та підвищення її якості, юридичної у тому числі, на нашу думку, варто звернути увагу на застосування дистанційних технологій, які відкривають додаткові можливості здобути юридичну освіту, а також сприяють підвищенню рівня правової освіти та правової культури населення України.

Література

1. Прилипко С. М., Іванов С. М. Сучасні інноваційні підходи в навчальному процесі / С. М. Прилипко, С. М. Іванов [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.uk.xlibx.com/4ekonomika/1278136-1-suchasni-innovaciyni-pidhodi-navchalnomu-procesi-prilipko-dyun-profesor-chlen-korespondent-naprn-ukraini-direkto.php>

2. Стефанчук Р. О. Юридична дистанційна освіта в Україні: поняття, сучасний стан і перспективи розвитку, переваги та недоліки [Текст] / Р. О. Стефанчук // Проблеми вищої юридичної освіти: тези доп. та наук. повідом. наук.-метод. конф. (м. Харків, 18-19 грудня 2001 р.) / за ред. В. В. Комарова. – Х.: Нац. юрид. акад. України ім. Ярослава Мудрого, 2002. – 257 с.

УДК 340:378.001.895 (043.2)

Миронець О. М., старший викладач,
Осовська О. І., студентка,
Юридичний інститут,
Національний авіаційний університет, м. Київ

ЗАСТОСУВАННЯ ІННОВАЦІЙНИХ МЕТОДИК ВИКЛАДАННЯ ДИСЦИПЛІН У ЮРИДИЧНІЙ ОСВІТІ

На сьогодні питання актуальності модернізації та підвищення рівня якості вищої освіти в галузі юриспруденції тісно пов'язане з інноваційними методиками викладання дисциплін правового циклу.

На думку Артикуци Н. В., високу ефективність навчального процесу на юридичному факультеті вищого закладу освіти забезпечує застосування таких методів, форм і прийомів навчальної роботи, як: – аналіз помилок, колізій, казусів; – аудіовізуальний метод навчання; – брейнстормінг («мозковий штурм»); – діалог Сократа (Сократів діалог); – дискусія із запрошенням фахівців; – ділова (рольова) гра (студенти перебувають у ролі законодавця, експерта, юрисконсульта, нотаріуса, клієнта, судді, прокурора, адвоката, слідчого); – коментування, оцінка (або самооцінка) дій учасників; – майстер-класи; – метод аналізу і діагностики ситуації; – метод інтерв'ю (інтерв'ювання); – навчальний «полігон»; – PRES-формула (від англ. Position-Reason-Explanation or Example-Summary); – проблемний (проблемно-пошуковий) метод; – публічний виступ; – робота в малих групах; – тренінги індивідуальні та групові (як окремих, так і комплексних навичок) та інші [1].